

Dosar nr. 1-1157/2024
1-24049108-12-1-03052024

Sentiința
în numele Legii

19 iunie 2026

municipiul Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

Instanța compusă din:

Președinte de ședință, judecător, Liudmila Beșliu

Grefieri, Olga Topalov, Iana Grahmez;

cu participarea: Procurorului, din cadrul Procuraturii municipiul Chișinău, oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Diana Vatavu a apărătorului care acționează în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime a inculpatului Frunze George, Ghenadie Pavliuc, împuternicit în baza mandatului (Seria MA nr.1824310 din 15.03.2024), precum și a inculpatului Frunze Geroge;

examinând în ședință de judecată publică, în procedură generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

*Frunze George ******, născut la ***** , IDNP ***** , originar din ***** cetățean al Republicii Moldova, nesupus serviciului militar, studii medii, căsătorit, un copil la întreținere, angajat în câmpul muncii, fără antecedente penale (f.d. 48)

învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal, *coruperea active - adică oferirea personal unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

Perioada examinării cauzei în instanța de judecată: 03 mai 2024 – 19 iunie 2026;

Procedura de citare legală executată;

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța,

a constatat:

Fapta prejudiciabilă imputată constatată în ședință de judecată (temeiul real al răspunderii penale):

Partea descriptivă:

1. La 13 februarie 2024, aproximativ la ora 14:25 min., Frunze George, aflându-se la volanul mijlocului de transport de marca/model „Mercede 410D”, n/î ***** , care era încărcat cu masă lemnoasă, deplasându-se pe traseul M 5, km-269 a fost stopat,

pentru verificare, de către echipajul de patrulare format din angajații Inspectoratului național de securitate publică, Tinco Serghei și Brînzari Dorin, ce se aflau în exercitarea funcției, cu automobilului de serviciu de marca/model „Skoda Kodiaq”, n/î *****.În circumstanțele indicate, ofițerul de patrulare Tinco Serghei a solicitat de la conducătorul auto Frunze George actele permise, și anume permisul de conducere, pașaportul tehnic al mijlocului de transport și actele de însoțire a încărcăturii transportate.În continuare, Frunze George, acționînd cu intenție directă, deci dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, cunoscînd despre caracterul ilegal al acțiunilor sale, din motiv că nu dispunea de toate actele permise pentru transportarea încărcăturii care se afla în automobil, urmărind scopul determinării angajaților Inspectoratului național de securitate publică, Tinco Serghei și Brînzari Dorin, care au calitatea de persoane publice în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) din Codul penal, de a nu-și îndeplini obligațiunile în exercitarea funcției și contrar acesteia, și anume pentru a-i permite deplasarea în continuare fără a fi documentat pe faptul dat, a oferit acestora mijloace bănești ce nu li se cuvin, în sumă de 200 lei, pe care le-a plasat într-o factură fiscală și le-a înmînat agentului de patrulare Tinco Serghei.Drept rezultat, agentul de patrulare Tinco Serghei, acționînd în vederea curmării acțiunilor infracționale ale lui Frunze George, a solicitat intervenția organelor de drept pentru documentarea cazului de corupere activă.

2. *Astfel organul de urmărire pena a constatat că, prin acțiunile sale intenționate, Frunze George a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art.325 alin.(1) din Codul penal - Corupere activă, adică oferirea, personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru acesta, pentru a nu-și îndeplini obligațiunile în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

Cu privire la procedura de examinare a cauzei:

3. În ședința de judecată, procurorul Diana Vatavu, inculpatul Frunze George și apărătorul acestuia Ghenadie Pavliuc au solicitat examinarea cauzei în procedură generală, în ședință publică și în limba de stat, avînd în vedere că inculpatul nu recunoaște faptele invocate în rechizitoriu și încadrarea juridică adusă, iar în acest sens, în conformitate cu articolele 351 și 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală.

Cu privire la poziția inculpatului în ședință de judecată:

4. Inculpatul Frunze George în ședința de judecată a menționat că nu recunoaște vina în cele imputate, la întrebările instanței a declarat că a fost stopat de un echipaj de poliție în timp ce transporta lemne. Polițiștii i-au solicitat actele, iar acesta le-a prezentat factura, permisul de conducere, certificatul de înmatriculare și polița de asigurare. A

precizat că, pe o poliță amplasată în automobil, păstra agenda, facturile și banii destinați cheltuielilor de masă, întrucât se deplasa spre satul Mereni. Potrivit declarațiilor sale, unul dintre polițiști a desfăcut factura, a observat banii și l-a întrebat ce reprezintă aceștia, iar el a răspuns că sunt pentru „obed” (masa de prânz). A susținut că polițistul a luat banii și a plecat, spunându-i să rămână în automobil și să aștepte. A declarat că a așteptat aproximativ o oră, după care la fața locului a sosit un alt echipaj de poliție, care a fotografiat automobilul. Inculpatul a întrebat dacă este liber să plece, iar polițiștii care îl stopaseră inițial i-au comunicat să se prezinte la IP Rîșcani. Acesta a relatat că automobilul a fost sechestrat și sigilat, semnând actele corespunzătoare, după care a plecat în ziua următoare. A mai declarat că, în ziua următoare, s-a prezentat la inspectoratul de poliție împreună cu proprietarul lemnelor transportate, a fost sancționat contravențional pentru prestarea serviciilor și i-a fost restituit automobilul.

5. *La întrebările apărătorului Ghenadie Pavliuc, inculpatul Frunze Gerge*, a declarat că deținea factura care confirma procurarea lemnelor cu o zi înainte, întrucât acestea nu erau întregi. A precizat că pe polița amplasată pe torpedoul automobilului păstra telefonul mobil, facturile, agenda personală și banii necesari pentru cheltuielile de drum. A declarat că nu a oferit bani polițiștilor, deoarece toate actele erau în regulă, exista factura de proveniență a lemnelor, iar acestea nu erau sustrase. A explicat că prin expresia „obed” s-a referit la masa de prânz, întrucât era ora mesei, iar împreună cu el se afla o persoană pe nume Vasile și urmau să mănânce. A menționat că Vasile a observat cele întâmplate la fața locului, inclusiv momentul în care el a coborât din automobil și a prezentat actele polițiștilor. A declarat că nu își amintește ce acte au fost întocmite la fața locului.
6. *La întrebările procurorului Diana Vatavu, inculpatul Frunze Gerge*, a declarat că membrii celui de-al doilea echipaj de poliție i-au comunicat că există un denunț privind darea de mită, iar el i-a întrebat doar dacă este liber să plece. Acesta a precizat că s-a interesat despre conținutul denunțului, iar polițiștii i-au comunicat că s-a reclamat faptul că ar fi propus suma de 200 de lei. A mai declarat că unul dintre polițiști i-a adresat o întrebare pe care nu și-o amintește, iar el a răspuns afirmativ că știe, fără a-și putea aminti conținutul exact al întrebării. A relatat că, în momentul discuției cu polițistul, ușa automobilului era deschisă, iar el se afla în cabină. A declarat că, la momentul când a fost întrebat de polițiști la fața locului, se deplasa spre ușa din spate a automobilului, iar persoana care îl însoțea se afla în vehicul. De asemenea, a precizat că în cadrul urmăririi penale a comunicat organului de urmărire penală despre persoana care îl însoțea, a solicitat audierea acesteia în calitate de martor, iar persoana respectivă a fost audiată în faza de urmărire penală.

Cu privire la declarațiile martorilor:

7. *Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată martorul Tinco Serghei*, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, la întrebările instanței, a declarat că îl cunoaște pe inculpat din sala de judecată și că a făcut cunoștință cu acesta la data de 13.02.2024. A relatat că, în jurul orei 14:30, se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu, conform graficului de serviciu, în calitate de ofițer de patrulare, utilizând automobilul de serviciu de model Skoda cu numărul de înmatriculare *****, pe traseul M-5 Chișinău–Dubăsari. Martorul a declarat că a stopat un automobil de model Mercedes-Benz, al cărui număr de înmatriculare nu și-l amintește, observând că acesta transporta o încărcătură. După oprirea vehiculului, s-a apropiat de conducătorul auto și i-a solicitat să prezinte actele. Potrivit martorului, inculpatul George Frunză i-a înmănat certificatul de revizie tehnică și o factură în interiorul căreia se aflau două bancnote a câte 100 de lei. Martorul a declarat că, fiind întrebat despre proveniența banilor, inculpatul a răspuns că aceștia sunt pentru „obed”. Martorul a menționat că i-a comunicat inculpatului că poate fi sancționat, iar acesta a răspuns că cunoaște acest fapt. Ulterior, i-a solicitat șoferului să aștepte lângă automobil și a solicitat intervenția grupei operative, care s-a prezentat la fața locului aproximativ peste 20 de minute.
8. *La întrebările acuzatorului de stat Diana Vatavu, martorul Tinco Serghei*, a declarat că la fața locului s-a constatat că inculpatul nu deținea actele necesare pentru transportarea materialului lemnos și transporta masă lemnoasă. A precizat că înregistrările video efectuate în ziua respectivă au fost realizate de el personal cu telefonul mobil, întrucât la acel moment echipajele de patrulare nu erau dotate cu camere video corporale. De asemenea, a declarat că a asistat la toate acțiunile întreprinse de grupa operativă.
9. *La întrebările apărătorului Ghenadie Pavliuc, martorul Tinco Serghei* a declarat că în automobil, pe lângă inculpatul George Frunză, se mai aflau două persoane. Acestea nu au intervenit în discuțiile purtate cu inculpatul, rămânând în automobil, în timp ce inculpatul a coborât din vehicul pentru a prezenta actele. A precizat că documentele solicitate au fost prezentate imediat, cu excepția permisului de conducere, pe care inculpatul nu îl găsea inițial. Martorul a declarat că l-a stopat pe inculpat în jurul orelor 14:20–14:30. De asemenea, a menționat că, în momentul filmării inculpatului, nu l-a avertizat despre efectuarea înregistrării, telefonul fiind utilizat în regim liber de filmare. Potrivit martorului, atunci când i-a înmănat documentele, inculpatul a menționat, în mod general, că banii erau „pentru obed”. Martorul a declarat că documentele au rămas în posesia sa împreună cu cele două bancnote. Acesta a precizat că actele și bancnotele au fost plasate în portbagajul automobilului de

serviciu. Martorul a declarat că grupa operativă a întocmit procesul-verbal de cercetare la fața locului, a examinat și sigilat bancnotele, acestea fiind ulterior ridicate din portbagajul automobilului de serviciu. După efectuarea acestor acțiuni, martorul a fost audiat. A menționat că, pe durata prezenței grupei operative la fața locului, inculpatul George Frunză a fost prezent și a purtat discuții cu ofițerul de urmărire penală, însă martorul nu a auzit conținutul acestora. Totodată, martorul a declarat că inculpatul trebuia să prezinte actele privind proveniența mărfii transportate, însă nu dispunea de acestea. Potrivit martorului, inculpatul deținea doar o factură de transport a mărfii, care era veche.

10. *Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată martorul Bînzari Dorin*, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, la întrebările instanței Martorul a declarat că, în anul 2024, activa în calitate de ofițer în cadrul Secției Escortă a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP. La data de 13.02.2024, în jurul orei 14:00, se afla în serviciu în tura de dimineață, împreună cu colegul său, Serghei Tincu, pe traseul M-5, km 269, nodul rutier M1–R6. Martorul a relatat că, de către colegul său, a fost observat un automobil de model Mercedes, care părea să transporte o încărcătură peste masa totală admisă. Colegul său a stopat vehiculul, însă el nu a fost prezent la momentul opririi, fiind ocupat cu alte activități. A declarat că, după câteva minute, colegul său a revenit având documentele conducătorului auto în mână. Observând că acesta avea o reacție neobișnuită, l-a întrebat despre situație, iar colegul i-a comunicat că este vorba despre un denunț. Ulterior, a fost deschis portbagajul automobilului de serviciu, unde colegul său plasase deja documentele. În momentul deschiderii portbagajului, martorul a observat printre acte două bancnote a câte 100 de lei. Potrivit declarațiilor sale, colegul său a sesizat Serviciul 112 și a raportat incidentul.
11. *La întrebările apărătorului Ghenadie Pavliuc, martorul Bînzari Dorin*, a declarat că nu a primit niciun bun sau sumă de bani în legătură cu cazul lui Gheorghe Frunză. Acesta a precizat că nu a observat ca colegul său, Serghei Tincu, să fi primit bani de la Gheorghe Frunză. Martorul a declarat că documentul prezentat era, din câte își amintește, o factură de transportare a masei lemnoase, care nu era valabilă pentru ziua respectivă. A menționat că, la data de 13.02.2024, s-a constatat că persoana verificată nu deținea actele necesare pentru transportarea materialului lemnos. A precizat că nu cunoaște scopul sau necesitatea sumei de bani remise de Gheorghe Frunză. Totodată, a declarat că în automobilul condus de Gheorghe Frunză se mai aflau doi bărbați, pe care nu îi cunoaște. Martorul a menționat că respectivele persoane se aflau în partea din spate a automobilului și nu poate spune dacă acestea aveau posibilitatea să observe cele întâmplate. Acesta a declarat că grupa operativă a efectuat cercetarea la

fața locului, a ridicat banii și a întocmit documentele necesare privind ridicarea acestora din automobilul de serviciu. Potrivit martorului, bancnotele au fost ridicate de pe cortina portbagajului automobilului de serviciu. A precizat că, la sosirea grupei operative, banii se aflau pe acea cortină și au fost ridicați de către membrii grupei. A menționat că este posibil să fi fost întocmit un proces-verbal de ridicare. Martorul a declarat că denunțul privind cele întâmplate a fost făcut de colegul său, Serghei Tincu.

12. *La întrebările acuzatorului de stat Diana Vatavu, martorul Bînzari Dorin, a declarat că se afla la aproximativ cinci metri distanță de automobil și de colegul său în momentul interacțiunii dintre acesta și inculpat. Din acest motiv, nu a auzit discuția purtată între cei doi. A precizat că Serghei Tincu i-a comunicat că persoana verificată nu deținea actele care să confirme proveniența sau legalitatea transportării materialului lemnos. În baza acestor constatări, ulterior a fost întocmit un raport înregistrat la Inspectoratul de Poliție Râșcani. Martorul nu își amintește dacă a fost întocmit și un proces-verbal. A declarat că nu își amintește să fi discutat personal cu Gheorghe Frunză despre suma de bani identificată. Martorul a confirmat că a asistat la ridicarea banilor de către grupa operativă. Totodată, a declarat că nu își amintește dacă Gheorghe Frunză a purtat discuții cu membrii grupei operative. În final, martorul a precizat că a aflat de la colegul său, Serghei Tincu, că suma de bani era destinată pentru „obed”.*
13. *Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată martorul apărării, Șîncarenco Vasile, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, la întrebările instanței a declarat că, îl cunoaște pe inculpatul Gheorghe Frunză, aceștia fiind rude îndepărtate.*
14. *La întrebările apărătorului Ghenadie Pavliuc, martorul Șîncarenco Vasile a declarat că, la data de 13.02.2024, în localitatea de domiciliu, inculpatul Gheorghe Frunză l-a rugat să îl însoțească pentru a descărca niște lemne, iar el a acceptat. A relatat că a urcat în microbuzul inculpatului și au pornit la drum. Potrivit martorului, înainte de plecare, inculpatul i-a spus să pună suma de 200 de lei într-un loc anume, pentru a avea bani de mâncare. Ulterior, automobilul în care se aflau a fost stopat de un echipaj de poliție. Martorul a declarat că inculpatul a luat actele și a coborât din vehicul. După ce acesta a revenit, l-a întrebat dacă totul este în regulă, iar inculpatul i-a răspuns că trebuie să aștepte. Martorul a relatat că, după un anumit timp, la fața locului a mai sosit un alt automobil de poliție. Inculpatul a coborât din nou din vehicul, după care a revenit și le-a spus să urmeze polițiștii până la Chișinău. Ajunși acolo, au relatat cele întâmplate, după care automobilul a fost sechestrat, iar inculpatul a rămas la fața locului, în timp ce martorul și celelalte persoane au fost trimiși acasă. Martorul a declarat că inculpatul obișnuia să păstreze banii între acte și că suma respectivă era*

destinată procurării hranei pentru persoanele aflate în deplasare. Acesta a precizat că banii au fost plasați între acte încă de la începutul călătoriei, imediat după pornirea la drum. Martorul a declarat că banii au ajuns în posesia polițiștilor în momentul în care aceștia au solicitat actele. Potrivit acestuia, polițiștii au întrebat ce reprezintă suma respectivă, iar inculpatul a răspuns că banii erau pentru ei, pentru „obed” (masa de prânz). Martorul a menționat că geamul automobilului era deschis în acel moment. Martorul a declarat că inculpatul nu s-a exprimat în sensul că suma de bani ar fi destinată polițiștilor. De asemenea, a menționat că nu a auzit discuțiile purtate între inculpat și polițiști, întrucât acestea au avut loc în partea din spate a microbuzului. Totodată, martorul a declarat că, pe durata deplasării, nu au existat discuții referitoare la polițiști.

Cu privire la mijloace materiale de probă, în cadrul cercetării judecătorești au fost cercetare următoarele probe scrise:

15. Corpurile delictive: -două bancnote cu nominalul de 100 lei MDL, cu seriile și numerele: F.0178 652279; F.0154 082973, anul emiterii 2015, supuse examinării și transmise pentru păstrare temporară Serviciului Fiscal de Stat. f.d.13, 88-89 - o factură fiscală cu seria și numărul EAM000450611; un bon fiscal nr. J538000088, anexate la materialele cauzei. f.d.18-19, 21
16. *Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13 februarie 2024* (anexă planșa ilustrativă), prin care s-a consemnat cercetarea automobilului de serviciu al echipajului de patrulare, de marca/model „Skoda Kodiaq”, n/î *****. În cadrul cercetării, au fost ridicate o factură fiscală cu seria și numărul EAM000450611, pe care era capsat un bon fiscal cu seria și nr.J538000088, și două bancnote cu nominalul a 100 de lei, cu seria și numerele F.0178 652279 și F.0154 082973, anul emiterii 2015. f.d.10-17
17. *Procesul-verbal de examinare din 21 martie 2024*, prin care s-a consemnat cercetarea facturii fiscale și bonului fiscal, ridicate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului. f.d.20
18. *Procesul-verbal de ridicare din 13 februarie 2024*, prin care s-a consemnat ridicarea, de la agentul de patrulare Tinco Serghei, a unei înregistrări video din 13 februarie 2024, ce ține de documentarea lui Frunze George, care au fost stocată pe un suport electronic. f.d.33
19. *Procesul-verbal de examinare din 21 martie 2024*, prin care s-a consemnat cercetarea înregistrării video ridicate de la agentul de patrulare Tinco Serghei, în procesul-verbal fiind inclusă stenograma discuțiilor dintre Tinco Serghei și Frunze George. f.d.35-37
20. *Procesul-verbal de examinare din 19 martie 2024*, prin care s-a consemnat cercetarea documentelor parvenite la organul de urmărire penală prin scrisoarea INSP

nr.34/17/1781 din 13 martie 2024, după cum urmează: copia raportului ofițerului de patrulare Brînzari Dorin din 13 februarie 2024; copiile extraselor din ordinelor de numire în funcție și fișelor de post în privința angajaților INSP, Tinco Serghei și Brînzari Dorin; copia informației privind dislocația forțelor și mijloacelor Secției escortă și misiuni speciale a INSP, la 13 februarie 2024; copia extrasului din Sistemul informațional „Gps online”. f.d.80-83

21. *Procesul-verbal de examinare din 25 martie 2024*, prin care s-a consemnat cercetarea copiei autentificate a dosarului contravențional intentat în privința lui Frunze George în baza art.263 alin.(1) din Codul contravențional, parvenit la organul de urmărire penală prin scrisoarea IP Rîșcani nr.34/20/3/5482 din 25 martie 2024. f.d.117-119
22. *Copia raportului ofițerului de patrulare Brînzari Dorin din 13 februarie 2024;*
23. *Copiile extraselor din ordinele de numire în funcție și fișelor de post în privința angajaților INSP, Tinco Serghei și Brînzari Dorin;*
24. *Copia informației privind dislocația forțelor și mijloacelor Secției escortă și misiuni speciale a INSP, la 13 februarie 2024;*
25. *Copia extrasului din Sistemul informațional „Gps online”. f.d.68-79, 84-85*
26. *Copia dosarului contravențional intentat în privința lui Frunze George în baza art. 263 alin.(1) din Codul contravențional. f.d.88-116, 120-121*
27. *Înregistrare video din 13 februarie 2024*, de la locul săvârșirii infracțiunii, ridicată de la agentul de patrulare Tinco Serghei, stocată pe un suport electronic de tip CD-R(Omega/Cd-R/700 MB 52X), și pe un suport electronic de tip CD-R(cu inscripția Cauza penală nr.2024020148/Înregistrare video 13.02.2024), examinată, recunoscută drept mijloc material de probă(document) și anexată la materialele cauzei penale. f.d.34, 38
28. *Raportul de constatare tehnico-științifică nr.110 din 18 martie 2024*, potrivit concluziilor căruia: 2(două) bancnote cu nominalul de 100 lei MDL, cu seriile și numerele: F.0178 652279; F.0154 082973, anul emiterii 2015, ridicate la 13 februarie 2024, în cadrul cercetării la fața locului, corespund după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice. f.d.26-29

Cu privire la analiza probelor și încadrarea juridică:

29. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

30. Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.
31. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.
32. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Frunze Geroge a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației penale, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.
33. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.
34. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei). În acest mod, instanța de judecată subliniază că și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența

deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a simlarelor prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161).

35. În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.
36. În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirile aduse inculpatului. În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.
37. Astfel, conform ordonanței privind punerea sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Frunze George au fost încadrate în baza art.325 alin.(1) din Codul penal, fiind incriminată săvârșirea faptei prejudiciabile la data de 13.02.2024.
38. În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile martorilor în fața instanței, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța constată că faptele incriminate în rechizitoriu, conform încadrării juridice aduse, pentru care inculpatul

Frunze Geroge a fost trimisă în judecată există, au fost săvârșite de acesta și întrunesc semnele obligatorii ale componentelor de infracțiune prevăzute de art. 325 alin.(1) din Codul penal, potrivit argumentelor expuse infra.

39. Astfel, referitor la acțiunile incriminate, instanța precizează că fapta infracțiunii se demonstrează prin declarațiile persoanelor audiate nemijlocit în instanță, coroborate cert cu alte mijloace de probă, precum și prin lipsa unor discrepanțe substanțiale cu informația furnizată prin alte mijloace de probă, fiind identificate doar inadvertențe neesențiale între declarațiile persoanelor audiate, care diferă nesemnificativ și exclusiv prin prisma interpretării evenimentelor firești personal de fiecare persoană, dar care în esență susțin consecvent aceleași fapte constatate.
40. În continuare, conform prevederilor art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală. Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.
41. Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.
42. Așadar, cu referire la încadrarea juridică înaintată inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) din Codul penal, instanța de judecată constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special*, care îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a

persoanelor publice străine, la caz, desfășurarea și exercitarea atribuțiilor de serviciu conform fișei de post și graficului de serviciu, de către cet. Tinco Serghi și Bînzari Dorin, angajați al INSP al IGP al MAI.

43. Prin acțiunile sale, Frunze George a atentat la aceste relații sociale, încercând să determine colaboratorii de poliție aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu să nu întreprindă măsurile legale necesare în privința sa, oferindu-le mijloace bănești ce nu li se cuveneau.
 44. *Obiectul material al infracțiunii* este constituit din suma de 200 lei, formată din două bancnote cu nominalul de 100 lei fiecare, cu seriile și numerele indicate în procesul-verbal de cercetare la fața locului. Existența acestor mijloace bănești este confirmată prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13 februarie 2024, procesul-verbal de examinare a corpurilor delictive, raportul de constatare tehnico-științifică nr. 110 din 18 martie 2024 și declarațiile martorilor audiați în cauză. Astfel, este cert stabilit faptul existenței bunurilor oferite persoanei publice.
 45. *Latura obiectivă* a infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal se exprimă prin oferirea unei persoane publice a unor bunuri care nu i se cuvin pentru ca aceasta să nu își îndeplinească obligațiile de serviciu sau să acționeze contrar acestora. Din declarațiile martorului Tinco Serghei rezultă că, după stoparea mijlocului de transport condus de Frunze George și solicitarea actelor necesare controlului, ultimul i-a înmănat permisul de conducere, certificatul de înmatriculare și o factură fiscală împăturită. Examinând documentele, martorul a depistat în interiorul facturii două bancnote cu nominalul de 100 lei fiecare. Declarațiile martorului Tinco Serghei sunt consecvente, logice și se coroborează cu celelalte probe administrate în cauză, inclusiv cu procesul-verbal de cercetare la fața locului, prin care au fost ridicate exact documentele și bancnotele indicate de acesta.
 46. Instanța reține că transmiterea banilor nu s-a produs separat și accidental, ci anume împreună cu documentele solicitate de polițist în cadrul controlului de serviciu. Modalitatea concretă de transmitere a banilor, ascunși în interiorul facturii fiscale prezentate agentului de patrulare, demonstrează caracterul intenționat al acțiunii și excluderea unei transmiteri întâmplătoare.
- Totodată, din declarațiile martorului Tinco Serghei rezultă că Frunze George nu dispunea de toate actele necesare pentru transportarea încărcăturii de lemne. Acest fapt este confirmat și de documentele privind procedura contravențională inițiată ulterior în privința acestuia.
47. Prin urmare, existența unui interes concret al lui Frunze George de a evita documentarea încălcărilor constatate de colaboratorii de poliție rezultă din ansamblul circumstanțelor cauzei.

48. Declarațiile martorului Brînzari Dorin confirmă comportamentul imediat al colegului său după depistarea banilor și faptul că acesta a sesizat organele competente privind tentativa de corupere. Deși nu a asistat nemijlocit la momentul transmiterii documentelor, declarațiile sale confirmă succesiunea logică și firească a evenimentelor descrise de martorul Tinco Serghei.
49. De asemenea, înregistrarea video ridicată și examinată în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești confirmă nu doar desfășurarea controlului rutier, ci și împrejurările concrete în care a avut loc transmiterea documentelor și a mijloacelor bănești. Din conținutul înregistrării rezultă că, în momentul verificării actelor, agentul de patrulare Tinco Serghei a depistat în interiorul documentelor prezentate suma de bani și a întrebat inculpatul „*ce este aceasta?*”, la care Frunze George a răspuns că „*Cei?! Obedu!* ”. Ulterior, din aceeași înregistrare reiese că polițistul i-a adresat inculpatului întrebarea dacă cunoaște că darea de bani unui polițist constituie faptă pedepsită de lege penală, iar Frunze George a confirmat că „*Știu*”, ceea ce denotă că este la curent cu caracterul ilegal și cu consecințele penale, și că avea reprezentarea clară a caracterului interzis al faptei și a urmărilor acesteia în momentul comiterii acțiunii.
50. *Latura subiectivă* a infracțiunii, instanța constată existența intenției directe în acțiunile lui Frunze George. Intenția rezultă din totalitatea circumstanțelor obiective ale cauzei și nu exclusiv din eventualele declarații ale inculpatului. În primul rând, banii au fost plasați în interiorul documentelor prezentate colaboratorului de poliție în timpul verificării de serviciu. O asemenea modalitate de transmitere reprezintă una specifică faptelor de corupere și demonstrează voința făptuitorului de a pune la dispoziția persoanei publice mijloace bănești fără a le expune în mod deschis. În al doilea rând, transmiterea banilor a avut loc exact în momentul în care colaboratorul de poliție verifica legalitatea transportului de lemne și existența actelor necesare. În al treilea rând, explicațiile oferite de Frunze George privind destinația sumei de 200 lei nu sunt plauzibile și sunt infirmate de circumstanțele concrete ale cauzei. Astfel, susținerea potrivit căreia banii ar fi fost destinați unor cheltuieli personale „pentru un obed”, după cum s-a exprimat inculpatul în momentul interacțiunii cu agentul de poliție nu se coroborează cu modalitatea în care aceștia au fost păstrați și remiși, respectiv introduși în interiorul documentelor prezentate organului de poliție în cadrul controlului. În mod logic și obișnuit, o sumă destinată consumului personal imediat nu ar fi fost plasată în documentele oficiale supuse verificării, ci păstrată separat de acestea. Mai mult, afirmația inculpatului potrivit căreia banii erau „pentru un obed” este contrazisă de contextul faptic, întrucât aceștia au fost prezentați concomitent cu actele supuse controlului, în condițiile în care inculpatul urmărea finalizarea

verificării. Totodată, versiunea conform căreia banii urmau a fi utilizați ulterior de către inculpat și persoana care îl însoțea pentru masă urma să îi ia ulterior, nu explică în mod rezonabil plasarea acestora în interiorul documentelor oficiale și nici momentul exact al remiterii lor, coincidând cu acțiunile de control ale poliției, ceea ce denotă caracterul necredibil și adaptat ulterior al acestei justificări.

51. Instanța apreciază critic susținerile inculpatului potrivit cărora nu ar fi observat existența banilor în documentele remise agentului de patrulare, deoarece banii se aflau în factura pe care chiar el a prezentat-o în vederea controlului.
52. Mai mult, *explicația oferită la fața locului referitoare la faptul că banii ar fi fost „de un obed” confirmă că inculpatul cunoștea despre existența sumelor bănești și despre remiterea acestora împreună cu documentele.*
53. În consecință, instanța conchide că Frunze George a acționat cu intenție directă, urmărind determinarea colaboratorilor de poliție să nu întreprindă măsurile prevăzute de lege în legătură cu încălcările constatate.
54. *Subiectul* infracțiunii este Frunze George, persoană fizică responsabilă, care a împlinit vârsta răspunderii penale și care, potrivit certificatelor anexate la dosar, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog. Prin urmare, acesta întrunește condițiile generale ale subiectului infracțiunii.
55. Coroborând declarațiile martorilor Tinco Serghei și Brînzari Dorin, procesul-verbal de cercetare la fața locului, procesele-verbale de examinare, înregistrarea video ridicată în cadrul urmăririi penale, corpurile delictive și celelalte materiale ale cauzei, instanța constată că Frunze George, la 13 februarie 2024, a oferit personal unei persoane publice mijloace bănești în sumă de 200 lei, care nu i se cuveneau acesteia, pentru a nu-și îndeplini obligațiile de serviciu și pentru a-i permite continuarea deplasării fără documentarea încălcărilor constatate.
56. Prin urmare, acțiunile lui Frunze George întrunesc toate semnele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal corupere activă.

Cu privire la pedeapsă.

57. În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat Diana Vatvu, a solicitat recunoașterea inculpatului Frunze George vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 1 500 unități convenționale, care constituie suma de 75 000 lei.
58. Apărătorul inculpatului, avocatul Ghenadie Pavliuc a solicitat achitarea inculpatului din motiv că nu există suficiente dovezi care să susțină acuzația, iar din probele video nu este demonstrat că inculpatul a amnistat intenția de a transfera banii.
59. Inculpatul Frunze George, în ultimul cuvânt a susținut apărătorul său.

60. Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.
61. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.
62. În conformitate cu art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.
63. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.
64. Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.
65. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

66. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.
67. Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.
68. În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.
69. Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.
70. Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal săvârșită de către inculpat, instanța, conform art. 16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoară comisă cu intenție.
71. Astfel instanța de judecată ajunge la concluzia că pedeapsa stabilită lui Frunze Geroge sub formă de amendă penală, este una corectă individualizată și raportată la criteriile generale prevăzute de art. 75 Cod penal. Acesta, se află la prima abatere de așa gen, anterior nefiind condamnat, totodată instanțe de judecată nu i-au fost prezentate materiale confirmative ce l-ar caracteriza pe inculpat din punct de vedere negativ.
72. La stabilirea pedepsei inculpatului Frunze Geroge instanța de judecată a ținut cont și de elementele ce țin de materialitatea faptelor comise de inculpat, cât și de datele

referitoare la persoana acestuia, prin urmare, chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, la caz se reține că, stabilirea pedepsei este rezultatul unei examinări obiective a întregului material probatoriu, cercetat în cadrul ședinței de judecată.

73. Prin urmare pedeapsa cu amendă în viziunea instanței de judecată este unica în măsură de constrângere aplicabilă situației inculpatului, care pornind de la datele caracteristice ale ultimului, este pe măsură să ducă la atingerea scopului general și special al pedepsei penale, deoarece fapta în materialitatea sa duce la concluzia că scopul pedepsei poate fi realizat prin stabilirea pedepsei cu amendă.
74. Poziția instanței de judecată referitor la pedeapsa penală stabilită, are ca fundament faptul că dreptatea reprezintă o valoare supremă în societate și este garantată de art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală a statului. În consecință, prevederea constituțională la care s-a făcut referință obligă toate autoritățile statului să contribuie la stabilirea și afirmarea ei în societate.
75. Instanța a examinat argumentele apărătorului inculpatului, potrivit cărora clientul său urmează a fi achitat, întrucât nu există suficiente dovezi care să susțină acuzația. Astfel, respinge aceste susțineri ca neîntemeiate, constatând că ele sunt contrazise de ansamblul probelor administrate în cauză, care se coroborează reciproc și demonstrează atât existența faptei, cât și intenția directă a inculpatului de a oferi mijloace bănești persoanei publice pentru neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

Cu privire la măsura preventivă.

76. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.
77. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul Diana Vataavu nu s-a expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.
78. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul Frunze Geroge nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive.
79. În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.
80. Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.

81. Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol.
82. În acest mod, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă, urmează a fi aplicată în privința inculpatului măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi țara*.
83. Instanța menționează că în virtutea faptului că în privința inculpatului nu a fost aplicată o pedeapsă privativă de libertate și acesta nu a demonstrat până în prezent riscuri privind eschivarea sa de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, chiar dacă nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, aplicarea unei măsuri preventive nonprivative de libertate la momentul emiterii sentinței va avea ca scop eventual atât executarea sentinței, cât și responsabilizarea acestuia în fața instanțelor ierarhic superioare în cazul în care prezenta sentință va fi atacată.

Cu privire la corpurile delictive.

84. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive.
85. Procurorul Diana Vataavu în dezbateri judiciare a solicitat de a supune confiscării corpurile delictive.
86. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpuri delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză.
87. Conform prevederilor 162 Cod de procedură penală, alin. (1) În cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive, pct. 4) Bani și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sînt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile.
88. Potrivit art. 46 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

89. Conform art. 106 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Codul penal, (1) Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni.
90. Astfel, din materialele cauzei și din învinuirea formulată față de Frunze Geroge urmează că acesta a transmis persoanei publice suma de 200 lei.
91. În speță, coroborând materialul probant administrat cu textul legal enunțat, instanța de judecată consideră că măsura confiscării a mijloacelor bănești utilizate și destinate pentru săvârșirea infracțiunii, nu este abuzivă și nu încalcă principiile constituționale, referitoare la proprietate, ci este o măsură de siguranță prevăzută de lege și aplicată în temeiul acesteia. Mai mult decât atât, instanța de judecată consideră oportun aplicarea confiscării speciale, în scopul restabilirii echității sociale și contracararea pe viitor a comiterii unor fapte similare de către inculpat sau de terțe persoane.
92. Astfel, în cazul unei confiscări de proprietăți, echilibrul just dintre scop și drepturi depinde de mulți factori, inclusiv, de scopul urmărit și de comportamentul făptuitorului. În cazul de față, reieșind din gradul de implicare a inculpatei în acțiunile comise, prin modul în care a fost concepută activitatea infracțională, cu folosirea mijlocului bănești destinate să servească la realizarea laturii obiective a infracțiunilor incriminate. La fel, instanța de judecată consideră că confiscarea mijloacelor financiare utilizate la săvârșirea infracțiunilor nu va duce la încălcarea dreptului de proprietate consfințit în Constituția Republicii Moldova și dreptul la protecția proprietății în sensul art. 1 Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Deci măsura confiscării nu reprezintă, în cauza de față, o ingerință nepermisă a statului în dreptul de proprietate, incompatibilă cu Convenția, întrucât este prevăzută de lege, este necesară într-o societate democratică, tocmai prin prisma scopului pentru care a fost instituită – de garanție și de prevenire – fiind proporțională cu scopul urmărit.
93. Prin urmare, instanța de judecată în lumina celor elucidate va supune confiscării speciale mijloacele bănești și anume: două bancnote cu nominalul de 100 lei MDL, cu seriile și numerele: F.0178 652279; F.0154 082973, anul emiterii 2015, care au fost transmise la păstrare temporară către Serviciul Fiscal de Stat.
94. În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolelor 64 din Codul penal, 162, 329, 340, 384-389, 392-395, 397, 437 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală,

instanța de judecată,

hotărâște:

Se recunoaște vinovat *Frunze George ******, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, și în baza acestei Legi ai stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25 000 (două zeci și cinci mii) lei.

Se explică lui *Frunze George ****** că potrivit art.64 alin.(3¹) Cod penal, aceasta este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se comunică lui *Frunze George ****** că în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Se aplică în privința lui *Frunze George ******, măsura preventivă, *obligarea de a nu părăsi țara*, cu menținerea acesteia până la definitivarea sentinței.

Corpus delicti: - două bancnote cu nominalul de 100 lei MDL, cu seriile și numerele: F.0178 652279; F.0154 082973, anul emiterii 2015 transmise spre păstrare subdiviziunii specializate a Serviciului Fiscal de Stat, *se supun confiscării speciale în folosul statului, după rămânerea definitivă a sentinței.*

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (*sediul Buiucani*), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,

Judecător

Liudmila Beșliu